

Fileermes

Ik fileer mijn schoendoos vol herinneringen,
virussen die zich gedragen
als oude kolonialen,
het zittend lichaam dat zichzelf vergeet,
de blauwe stoel die dat lichaam stut.

Ik fileer mijn gekneusde wervels,
in elkaar vergroeid als een duivels echtpaar.
De stijgende huidtemperatuur aan deze tafel
zodra woorden hun bestemming bereiken.

De spanning tussen onze huiden
die nog steeds te snijden is, fileer ik,
onze genades, jouw uitgelaten tong
alsof ze de mijne is.

De afdruk die je nalaat
maakt mijn lemmeret scherp.